

МИШКА И КОСТЕНУРКА

— Тежко ти и горко! — казала мишката на костенурката. — Твоята кжца е черна тъмница. А азъ... азъ живѣя и се храня съ царя.

— Азъ съмъ доволна отъ про-

стата си и бедна кжщурка, — казала костенурката, — защото си е моя. Ти живѣешъ въ палати, ама сж чужди и се хранишъ съ царя, но като го крадешъ.

ДОСЪТЛИВИЯТЪ РАБОТНИКЪ

Работници пробивали въ планината пжтъ. Въ пжтя имъ се изпрѣчилъ голѣмъ камъкъ. Какво да правятъ? Да го махнатъ отъ пжтя — не могли: камъкътъ билъ много голѣмъ. Да извиятъ пжтя задъ него — сжщо било невъзможно: трѣбвало да прокопаятъ цѣлъ хълмъ.

Започнали да разбиватъ камъка. Цѣлъ день работили, цѣла камара ситни камъни натрошили, а камъкътъ си стоялъ все тъй голѣмъ и непоклатимъ.

Смѣтали, пресмѣтали, трѣбвало цѣлъ месецъ да разбиватъ камъка.

Тогавъ единъ работникъ рекълъ: — Азъ ще го махна за два деня.

Той довлѣкълъ отъ гората много дърва, натрупалъ ги върху камъка и ги запалилъ.

Когато камъкътъ се нагорещилъ хубаво, той донесълъ студена вода отъ извора и започналъ да я исипва върху нажежения камъкъ. Отъ студената вода камъкътъ изпръщѣлъ и се пропукалъ на нѣколко мѣста.

Работниците бърже го раздробили и махнали отъ пжтя...

ЛИСИЦА И ТИГЪРЪ

— Да имамъ твоята сила и храбростъта ти, — казала лисицата на тигъра, — бихъ се чувствувала най-щастливото животно на земята.

— А не искашъ ли да притежавашъ и моята шарена кожа? — попиталъ тигърътъ. — Тя ще ти при-

лѣга и ще те представя такава, каквато си всжщностъ — хитра, лукава, подла... съ една дума — шарена, каквато е и кожата ми.

— Благодаря, но азъ не искамъ да се показвамъ такава, каквато съмъ, — отвърнала лисицата.